

योएलचे पुस्तक आणि लाओदीकेयाची सातव्या-दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक अकरा

Jeff Pippenger
2025-12-14

अकरा क्रमांक

उत्तरवृष्टीचा संदेश हा वैयक्तिक तयारीच्या आवाहनासह, कृपाकाळाच्या समीप येणाऱ्या समाप्तीविषयीचा इशारा आहे. या दोन संकल्पना यशयाच्या दर्शनातील दहाव्या व अकराव्या अध्यायांत दर्शविलेल्या आहेत; आणि त्या दानिएल अकराच्या त्या संदेशाच्या संदर्भात दर्शविल्या आहेत, जो १९८९ मध्ये उघड करण्यात आला, आणि ज्याचा गुप्त इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात उघड केला जातो; हे लोक त्या दर्शनात यशया व त्याचे पुत्र यांच्या द्वारे दर्शविलेले आहेत. या दोन्ही रेषा एकत्र येऊन अहाजासाठी एक इशारा दर्शवितात, जो त्या लाओदिकी लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांना बायबलमधील भविष्यवाण्यांत सर्वत्र व्यापून राहिलेल्या या दोन आंतरिक व बाह्य रेषांचे “आकलन” नाही.

दानिएल ११:११ आणि प्रकटीकरण ११:११ हे एकाच आंतरिक व बाह्य प्रतिरूपाचे दर्शन घडवितात; यात दानिएल बाह्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि प्रकटीकरण आंतरिकाचे. ही दोन आंतरिक व बाह्य “अध्याय आणि वचने” थेट दहाव्या व अकराव्या अध्यायांच्या बाह्य व आंतरिक संदेशांशी जोडली जातात, आणि तसेच ते यशया ११:११ मध्येही घडते.

यशया सहावा अध्याय हा 9/11 आहे आणि 9/11 वेळी संदेशवाहक म्हणून यशयाचे शुद्धीकरण व अभिषेक यांची ओळख करून देतो. सातव्या अध्यायापासून पुढे 9/11 वेळी आलेल्या संदेशाची रूपरेषा दिलेली आहे. दहावा अध्याय दानियेल अकराच्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांची भूमिका ओळखून देतो, कारण 1989 मध्ये अंतकाळी उघड करण्यात आलेला तो संदेश होता.

यशयाच्या अकराव्या अध्यायात ९/११ तसेच यशयाचे अभिषेक आणि त्याचा संदेश यांचे प्रतिनिधित्व केले आहे. पहिला पद “यिशै” यामुळे दहाव्या पदाशी जोडला गेलेला आहे; आणि दहावे पद असे म्हणते, “आणि त्या दिवशी,” आणि अकरावे पद पुढे असे म्हणते, “आणि त्या दिवशी असे घडेल की, परमेश्वर आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषास पुन्हा दुसऱ्यांदा प्राप्त करून घेण्यासाठी आपला हात लावील.”

तो दिवस १८५० सालचा होता.

मग यशयाच्या खुंटापासून एक कोंब निघेल, आणि त्याच्या मुळांपासून एक फांदी वाढेल. आणि परमेश्वराचा आत्मा त्याच्यावर विसावेल; ज्ञान व समजुतीचा आत्मा, सल्ला व सामर्थ्याचा आत्मा, ज्ञान व परमेश्वराच्या भयाचा आत्मा. आणि परमेश्वराच्या भयात तो तत्पर समजुतीचा होईल; आणि तो आपल्या डोळ्यांनी जे पाहील त्याप्रमाणे न्याय करणार नाही, किंवा आपल्या कानांनी जे ऐकेल त्याप्रमाणे दोष देणार नाही. तर तो नीतिमत्तेने गरिबांचा न्याय करील, आणि पृथ्वीवरील नग्रांसाठी समतेने निर्णय देईल; आणि तो आपल्या तोंडाच्या काठीने पृथ्वीला प्रहार करील, आणि आपल्या ओठांच्या श्वासाने दुष्टांचा वध करील. आणि नीतिमत्ता ही त्याच्या कटीची कमरपट्टी असेल, आणि विश्वासूपणा हा त्याच्या कंबरेचा पट्टा असेल. लांडगा कोकराबरोबर राहील, आणि बिबट्या करड्याबरोबर निजेल; वासरू, तरुण सिंह व पुष्ट जनावर हे एकत्र असतील; आणि एक लहान मूल त्यांना हाकील. गाय व अस्वल एकत्र चरणार; त्यांची पिले एकत्र निजतील; आणि सिंह बैलाप्रमाणे काडीकचरा खाईल. आणि दूध पिणारे मूल नागाच्या बिळाशी खेळेल, आणि दूध सोडलेले मूल करैताच्या बिळावर आपला हात ठेवील. माझ्या सर्व पवित्र पर्वतावर ते अपाय करणार नाहीत किंवा नाश करणार नाहीत; कारण जसा समुद्र जलांनी भरलेला असतो, तशी पृथ्वी परमेश्वराच्या ज्ञानाने परिपूर्ण होईल.

११:१० आणि त्या दिवशी येशूचे एक मूळ प्रकट होईल, जे लोकांसाठी ध्वजासारखे उभे राहील; त्याच्याकडे अन्यजातीचे लोक धाव घेतील; आणि त्याची विश्रांती गौरवशाली असेल.

11:11 आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषास पुन्हा दुसऱ्यांदा परत मिळविण्यासाठी आपला हात पुढे करील; जो अशशूरतून, आणि मिसरमधून, आणि पत्रोसमधून, आणि कूशमधून, आणि एलाममधून, आणि शिनारमधून, आणि हमाथमधून, आणि समुद्रातील बेटांमधून उरलेला असेल.

11:12 आणि तो राष्ट्रांसाठी ध्वज उभा करील, आणि इस्राएलच्या हाकलून दिलेल्यांना एकत्र जमवील, आणि पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून यहुदाच्या विखुरलेल्यांना गोळा करील.

एफ्रैमची मत्सरभावनाही नाहीशी होईल, आणि यहुदाचे विरोधक तोडून टाकले जातील; एफ्रैम यहुदाचा मत्सर करणार नाही, आणि यहुदा एफ्रैमास त्रास देणार नाही. परंतु ते पश्चिमेकडे पलिष्ट्यांच्या खांद्यांवर झेपावतील; ते एकत्र येऊन पूर्वेकडील लोकांची लूट करतील; ते एदोम आणि मोआब यांच्यावर आपला हात ठेवतील; आणि अम्मोनची संतती त्यांना अधीन होईल.

आणि परमेश्वर मिसरच्या समुद्राची जीभ पूर्णपणे नष्ट करील; आणि आपल्या प्रबळ वाऱ्याने तो नदीवर आपला हात हलवील, आणि तिला सात प्रवाहांत फोडील, आणि लोकांना कोरड्या पायांनी पार जाऊ देईल. आणि त्याच्या उरलेल्या लोकांसाठी, जे अशशूरहून शिल्लक राहतील, एक महामार्ग असेल; जसे इस्राएलासाठी त्या दिवशी होते, जेव्हा तो मिसरदेशातून वर आला. यशया 11:1-16.

पहिले वचन असे म्हणते, “आणि यिशयाच्या खुंटापासून एक कोंब निघेल, आणि त्याच्या मुळांपासून एक शाखा वाढेल; आणि परमेश्वराचा आत्मा त्याच्यावर विसावेल.” ख्रिस्ताचे हे सामर्थ्यशाली वर्णन पुढेही चालू राहते, परंतु हे वर्णन यशयाच्या दिवसांपेक्षा, किंवा अगदी ख्रिस्त मनुष्यांमध्ये वावरत होता त्या दिवसांपेक्षाही, अधिक प्रमाणात शेवटच्या दिवसांना लागू पडते.

सावधपणे वाचन केल्यास असे ओळखता येते की पहिले ते नववे वचन ही सर्व ख्रिस्ताची ओळख दर्शविणारी वैशिष्ट्ये आहेत, आणि दहाव्या वचनात असे म्हटले आहे, “And there shall come forth a rod.” पहिल्या वचनापासून दहाव्या वचनापर्यंत विचारांच्या प्रवाहात कोणताही खंड नाही. दहावे वचन म्हणते, “and in that day,” जे पहिल्या वचनातील त्याच दिवशी घडले पाहिजे. दहावे वचन आणि पहिले वचन दोन्ही “root” याची ओळख करून देतात, आणि असे करून ही दोन वचने ओळीनंतर ओळ अशा रीतीने एकमेकांशी जोडतात.

पद एक आणि दहा एकत्रितपणे असे म्हणतात, “आणि यिशयाच्या खोडातून एक कोंब निघेल, आणि त्याच्या मुळांतून एक फांदी वाढेल: आणि त्या दिवशी यिशयाचे एक मूळ असेल, जे लोकांसाठी ध्वजचिन्ह म्हणून उभे राहील; त्याच्याकडे अन्यजातीय लोक धाव घेतील; आणि त्याचा विश्रांतीस्थळ गौरवशाली असेल.”

“राजदंड” हे अधिकाराचे प्रतीक आहे.

आणि तिने एका पुत्राला जन्म दिला, जो लोखंडी दंडाने सर्व राष्ट्रांवर राज्य करणार होता; आणि तिचे मूल देवाकडे, आणि त्याच्या सिंहासनाकडे उचलले गेले. प्रकटीकरण 12:5.

“दंड” हे निवड, विभागणी आणि विभक्तीकरण यांचे प्रतीक आहे.

आणि मोशेने त्या काठ्या परमेश्वरासमोर साक्षीच्या तंबूत ठेविल्या. आणि दुसऱ्या दिवशी असे झाले की, मोशे साक्षीच्या तंबूत गेला; आणि पाहा, लेवीच्या घराण्यासाठी अहरोनाची काठी पालवी फुटून आली होती, तिला कळ्या आल्या होत्या, फुले उमलली होती, आणि तिने बदाम उत्पन्न केले होते. मग मोशेने परमेश्वरासमोरून त्या सर्व काठ्या इस्राएलच्या सर्व मुलांपुढे बाहेर आणल्या; आणि त्यांनी त्या पाहिल्या, आणि प्रत्येकाने आपापली काठी घेतली. आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “अहरोनाची काठी पुन्हा साक्षीपुढे ठेव, बंडखोरांविरुद्ध चिन्ह

म्हणून जतन करून ठेवावी; म्हणजे तू त्यांची माझ्याविरुद्धची कुरकुर पूर्णपणे दूर करशील, आणि ते मरू नयेत.” आणि मोशेने तसे केले; परमेश्वराने त्याला जशी आज्ञा केली होती, तसेच त्याने केले. गणना 17:7-11.

कळ्या फुटलेला अहरोनाचा दंड उत्तरकाळातील पावसाच्या काळातील एका “दंडाची” ओळख करून देतो, कारण तेरा “दंडांपैकी” कळ्या फुटलेला अहरोनाचाच “दंड” एकमेव होता. कळ्या फुटणे हे उत्तरकाळातील पावसाच्या काळाचे एक प्रतीक आहे, जेव्हा देव त्या बारा बंडखोर “दंडां” आणि उत्तरकाळातील पावसाचा संदेश असल्याचा दावा करणाऱ्यांमध्ये भेद प्रकट करील; आणि हा भेद एलियाच्या अग्नीच्या प्रदर्शनातूनही दर्शविला गेला आहे, ज्याने खरे आणि खोटे यांतील भिन्नता स्पष्ट केली. “दंड” हे मोजमाप आणि न्यायनिवाडा यांचेही एक प्रतीक आहे.

मला काठीसारखा एक नरकुल देण्यात आला; आणि देवदूत उभा राहून म्हणाला, उठ, आणि देवाचे मंदिर, वेदी, आणि त्यामध्ये उपासना करणारे यांचे मोजमाप कर. प्रकटीकरण 11:1.

“काठी” ही येशीच्या खोडातून निघते, आणि “येशी” याचा अर्थ ‘ठळकपणे उभे राहणे’ असा होतो, जसे बायबलमधील भविष्यवाणीत मार्गचिन्हे असतात. फारेस हा प्रत्यक्षात येशीचे “मूळ” होता, आणि फारेस याचा अर्थ “फूट, उसळून बाहेर पडणे किंवा विखुरणे” असा होतो. फारेस हा येशीच्या रक्तवंशाचे मूळ किंवा आरंभ आहे. म्हणून “येशीचे मूळ” हे अल्फा फारेस याचे प्रतीक आहे, आणि ओमेगा म्हणजे येशी—आरंभ आणि शेवट. येशीचे मूळ विखुरण्याने (फारेस) सुरू होते आणि उभा असलेल्या मनुष्याच्या एका मार्गचिन्हावर समाप्त होते. भविष्यसूचक रीतीने पुरुष उभे राहणे हे एका राज्याचे चिन्ह ठरते. बायबलमध्ये फारेस एका रक्तवंशाची सुरुवात करतो, आणि त्याच्या परिचयापूर्वी कोणताही संबंध दाखविला गेलेला नाही; तसेच त्याच्या नावाचा अर्थ ‘फूट’ असा आहे; म्हणून त्याची वंशावळीची नोंद आणि त्याचे नाव, फारेसला आरंभ म्हणून ओळखून देतात, आणि येशीला शेवट ठरवितात. मेल्कीसेदेक हाही बायबलमधील असा एक व्यक्ती आहे की ज्याची यापूर्वीची वंशपरंपरा दर्शविलेली नाही, जसे फारेसच्या बाबतीत आहे. फारेसच्या मुळात हे सत्य अंतर्भूत आहे की तो मेल्कीसेदेकाच्या याजकपदाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याला अब्राहामाने दशमांश दिले.

मेल्कीसेदेकचा क्रम हा ख्रिस्ताचा याजकीय क्रम आहे.

जिथे अग्रदूत म्हणून आपल्या करिता येशू प्रवेशला आहे, तो मेल्कीसेदेकाच्या क्रमाप्रमाणे सदासर्वकाळाकरिता महायाजक झाला आहे. इब्री ६:२०.

येशेचे मूळ म्हणजे मेल्कीसेदेकचे याजकत्व होय, आणि आरंभाने शेवटाचे प्रतिबिंब दाखवले पाहिजे. येशे हा मेल्कीसेदेकच्या याजकत्वातील उभा राहणारा शेवटचा समूह दर्शवितो, जो यशया यांच्या मते राष्ट्रांसाठी एक ध्वज आहे.

“कांड” म्हणजे ‘(झाडे) तोडणे; झाडाचा खोड किंवा बुंधा (जणू तोडलेला किंवा लावलेला),’ आणि हे “कांड” अशा राज्यातून उगवते ज्यास डॅनिएल अध्याय चारमध्ये नबुखदनेस्सराप्रमाणे बाजूला काढून टाकण्यात आले आहे. भविष्यवाणीनुसार झाड म्हणजे एक राज्य होय, आणि जेव्हा एखादे राज्य समाप्त होते तेव्हा ते झाड तोडले गेलेले असते.

या उताऱ्यातील “अंकुर” हा एखाद्या वरच्या फांदीतून नव्हे, तर तोडलेल्या बुंध्यातून निघतो. बुंध्याने दर्शविलेल्या पूर्वीच्या राज्यातून “दंड”—अधिकाराचे प्रतीक—उद्भवतो, आणि तो अधिकार “दंड” उत्तरकाळच्या पावसाच्या संदेशातील “कळ्या व फुले” धारण करतो की नाही, यावर आधारित असतो. तो अधिकार पूर्वीच्या, परंतु तोडून टाकलेल्या, राज्यातून प्राप्त झालेला असतो.

“मूळ” हे “येशयाचे मूळ” आहे, आणि “ठोकळ्यातून” निघणारा “कोंब” त्या “ठोकळ्यातून” येतो ज्याची मुळे येशयाचे मूळ आहेत. अधिकार उत्पन्न करणारा कोंब ठोकळ्यातून येतो, पण “फांदी” मूळातून येते—आणि मूळच ते ध्वजचिन्ह आहे. मूळ हा आरंभ आहे आणि शेवट म्हणजे फांदी.

“शाखा” या शब्दाचा अर्थ रखवालदार किंवा मार्गचिन्ह असा होतो. यशया आपल्याला कळवितो की शाखा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी येते.

आणि त्या दिवशी सात स्त्रिया एका पुरुषाला धरून म्हणतील, आम्ही आपली भाकर आपण खाऊ, आणि आपली वस्त्रे आपण परिधान करू; फक्त आम्हांस तुझे नाव धारण करू दे, म्हणजे आमचा अपमान दूर होईल. त्या दिवशी परमेश्वराची शाखा सुंदर व गौरवशाली असेल, आणि भूमीचे फळ इस्राएलातून बचावलेल्यांसाठी उत्कृष्ट व मनोहर असेल. आणि असे घडेल, की जो कोणी सियोनमध्ये उरेल, आणि जो यरुशलेममध्ये राहील, तो पवित्र म्हणवला जाईल; म्हणजे यरुशलेममधील जिवंतांमध्ये ज्याचे नाव लिहिलेले आहे तो प्रत्येक जण: जेव्हा परमेश्वर न्यायाच्या आत्म्याने आणि दहनाच्या आत्म्याने सियोनच्या कन्यकांची मलिनता धुऊन टाकील, आणि यरुशलेमचे रक्तपात तिच्या मध्यातून शुद्ध करील. यशया ४:१-४.

सात स्त्रिया ज्याचा हात धरतात तो “एक मनुष्य” म्हणजे पोप होय; तो रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी त्या सातांपैकी असलेला आठवा ठरतो, आणि अशा रीतीने जहाजावरील ८ जीवांची बनावट नक्कल करतो. रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, “त्या दिवशी” “परमेश्वराची फांदी सुंदर व गौरवशाली होईल,” “जेव्हा परमेश्वर न्यायाच्या आत्म्याने आणि जाळण्याच्या आत्म्याने सियोनच्या कन्यांची मलिनता धुऊन टाकील, आणि यरुशलेमच्या रक्तदोषाला तिच्या मध्यातून शुद्ध करील.” न्यायाच्या आत्म्याने आणि जाळण्याच्या आत्म्याने होणारे हे शुद्धीकरण रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी मलाखी तीनमध्ये कराराचा दूत याच्याकडून पूर्ण केले जाते. “सुंदर फांदी” म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार; ते बुंध्यातून नव्हे, तर यिशयाच्या मुळापासून येतात, जेच निशाण आहे.

त्यांचा अधिकार त्या दंडाद्वारे दर्शविला आहे जो पडलेल्या राज्याच्या एका फांदीतून आला. फिलाडेल्फियाचे राज्य १८५६ पासून १८६३ पर्यंत पडले, आणि त्या पडलेल्या राज्यात स्थापन झालेला अधिकार रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पुन्हा स्थापन केला जातो. जेव्हा निशाण असलेली ती फांदी उंचावली जाते, तेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची लाओदिकीया चळवळ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलाडेल्फियन चळवळीकडे संक्रमण करते. तेव्हाच मिलराइट किंवा फिलाडेल्फियन राज्यातून आलेला अधिकार किंवा दंड यशया २२:२२ मध्ये एल्याकीमवर ठेवलेल्या किल्लीद्वारे दर्शविला जातो.

आणि दावीदाच्या घराण्याची किल्ली मी त्याच्या खांद्यावर ठेवीन; मग तो उघडील, आणि कोणीही बंद करणार नाही; आणि तो बंद करील, आणि कोणीही उघडणार नाही. यशया २२:२२.

हा श्लोक २२ ऑक्टोबर, १८४४ याची नोंद करतो आणि एल्याकीमला एक “किल्ली” प्राप्त होत असल्याचे दर्शवितो. यापूर्वीच्या दोन श्लोकांत लाओदिकीया यांचा अधिकार शेब्नाकडून काढून घेऊन एल्याकीमला देण्यात येतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, निवडलेल्या करारातील लोकांना एकदा देण्यात आलेला अधिकार लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या राज्याकडून काढून घेऊन फिलाडेल्फियन चळवळीच्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या राज्याला दिला जातो—जे गौरवाचे राज्य आहे.

तो त्यांना म्हणाला, “पण तुम्ही मला कोण म्हणता?” तेव्हा शिमोन पेत्राने उत्तर देऊन म्हटले, “आपण ख्रिस्त, जिवंत देवाचे पुत्र आहात.” यावर येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, “धन्य आहेस तू, शिमोन बारयोना; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केलेले नाही, तर माझ्या स्वर्गातील पित्याने. आणि मीही तुला सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडवशील ते स्वर्गात सोडवले जाईल.” मत्तय १६:१६-१९.

अधिकाराचा दंड, जो पेत्राला दिलेल्या किल्लीच्या रूपाने दर्शविला आहे, तो यशया २२:२२ मध्ये एल्याकीमाच्या खांद्यावर ठेवण्यात आलेला आहे. रविवारच्या कायद्याच्या थोडे आधी ख्रिस्ताबरोबर करारात प्रवेश करणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फांदीचे पेत्र प्रतिनिधित्व करतो. या उतान्यात पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे आहे, जे दानियेल अकरा मधील तेराव्या ते पंधराव्या वचनांतील पानियम आहे. त्याचे नाव बदलले जाते, जे करारसंबंध

दर्शविते; आणि पेत्र या नावाकडे पाहताना, त्यातील प्रत्येक अक्षराच्या क्रमांकित स्थानांचा गुणाकार केल्यास, ते 144,000 एवढे ठरते. शब्ना चेंडूसारखा एखाद्या मोकळ्या मैदानात फेकला गेला असता एलियाकीमावर जो अधिकार, किंवा दंड, किंवा किल्ली ठेवण्यात येतो, तोच तो “दंड” आहे, जो फिलाडेल्फियन मिलराईट अॅडव्हेंटिझमच्या त्या बुंध्यातून निघतो, जो 1856 ते 1863 या काळात तोडून टाकण्यात आला होता.

गव्ह आणि तण यांच्या विभाजनाच्या वेळी पेत्र देवाच्या करारबद्ध लोकांचा अधिकार प्राप्त करित आहे, कारण गव्ह पेन्टेकोस्तच्या लहर-भाकर अर्पणाप्रमाणे उचलला जाणार आहे. तण प्रथम वेगळे केले जातात, जसे पेन्टेकोस्तच्या लहर-भाकरांतील खमीर भाजण्याच्या प्रक्रियेद्वारे काढून टाकला जातो, त्यातून दर्शविले आहे. काठी किंवा किल्लीचा अधिकार पडलेल्या राज्याच्या बुंध्यापासून येतो, आणि जो फांदी ध्वजचिन्ह आहे ती यिश्च्य मुळापासून येते आणि ती यिश्चे मूळही आहे, कारण येशू एखाद्या गोष्टीचा अंत एखाद्या गोष्टीच्या आरंभाने स्पष्ट करतो. मूळ हा आरंभ आहे आणि फांदी हा अंत आहे. हा भविष्यसूचक अनुप्रयोग ख्रिस्ताच्या काळातील किंवा आजच्या कुतर्क करणाऱ्या यहुदांना समजू शकत नाही, कारण तो उत्तरवृष्टीच्या पद्धतिशास्त्राचा प्रमुख सिद्धांत आहे, आणि तो दावीदाच्या घराण्याच्या किल्लीप्रमाणेही दर्शविला आहे. ती किल्ली दावीदाच्या घराण्याचे बंद केलेले दार उघडते. ती किल्ली स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे, म्हणजे दावीदाच्या घराण्याकडे, दार उघडते. 22 ऑक्टोबर 1844 चा अल्फा रविवार कायद्याच्या ओमेगामध्ये पुनरावृत्त होतो.

यिश्थाचा पुत्र दावीद एक गूढ विधान नोंदवितो, ज्याने ख्रिस्ताच्या दिवसांत कुतर्क करणाऱ्या यहुदांबरोबर पुढील सर्व चर्चा संपुष्टात आणली; अशा रीतीने यहुदांप्रती त्याच्या साक्षीचाही शेवट झाला.

दावीदाचा स्तोत्र. परमेश्वर माझ्या प्रभूस म्हणाला, “तू माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांखालील पादपीठ करित नाही.” परमेश्वर सियोनमधून तुझ्या सामर्थ्याचा दंड पाठवील; “तू आपल्या शत्रूंच्या मध्यभागी राज्य कर.” तुझ्या सामर्थ्याच्या दिवशी तुझे लोक स्वेच्छेने पुढे येतील; पवित्रतेच्या शोभेने, प्रभातकाळाच्या गर्भातून, तुझ्या तारुण्याचे दव तुला लाभले आहे. परमेश्वराने शपथ घेतली आहे, आणि तो मन फिरविणार नाही, “तू मल्कीसेदेकाच्या क्रमाने सदासर्वकाळ याजक आहेस.” स्तोत्रसंहिता 110:1-4.

पल्मोनीने हा उतारा स्तोत्रसंहिता 110 मध्ये ठेवण्याचे ठरविले, आणि अर्थातच तो गणिताच्या जगात विशेष संख्या म्हणून ओळखला जाणारा आणखी एक अंक आहे. “220” चे अर्थ आणि “11” चे दहापट एखाद्या आत्म्यास “110” या संख्येला काही महत्त्व आहे, अशी अपेक्षा करण्यास प्रवृत्त करील; आणि खरोखरच तसे आहे—जसे हा उताराही महत्त्वाचा आहे. ते दावीदाचे गीत आहे, आणि दावीद हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे; म्हणून ते द्राक्षमळ्याच्या गीतातील एक वचन आहे, जे मोशे आणि कोकरू यांच्या गीताचे स्वरूप धारण करते. ते हे दर्शविते की द्राक्षमळ्याचे पूर्वीचे कुळवाडी केव्हा मागे टाकले जातात आणि द्राक्षमळा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना दिला जातो. जेव्हा ते घडते, तेव्हा तो “तुझ्या सामर्थ्याचा दिवस” असतो, जो पेन्टेकोस्टच्या ऋतूच्या परमोच्च बिंदूवर पेन्टेकोस्टच्या सामर्थ्याशी अनुरूप ठरतो.

देवाचे लोक “इच्छुक” असतील त्या दिवशी, जेव्हा ते “पहाटेच्या गर्भातून” “तुझ्या तरुणाईच्या दवाबरोबर” प्रकट होतील. नवजन्म हे परिवर्तन आणि जीवन यांचे एक दृष्टांत आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जुलै २०२३ मध्ये गर्भातून घेतले गेले, आणि ते त्यांच्या तरुणाईच्या दवासह जन्मले, कारण त्यांचा जन्म मध्यरात्रीच्या हाकाच्या संदेशात झाला, जो प्रारंभी, किंवा त्यांच्या “तरुणाईत,” मिलेराइटांबरोबरही घडला होता. तेच दव आहे, कारण ही ओमेगा इतिहासाच्या अंतर्गत अल्फा इतिहासाची पुनरावृत्ती आहे. त्यांच्या ‘सामर्थ्यप्राप्तीच्या’ “दिवशी,” जेव्हा शेब्ना त्याच्या “स्थानावरून, आणि” त्याच्या “अवस्थेतून” हाकलला जातो आणि खाली “ओढला” जातो, तेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना ओमेगा याजक बनविले जाते, कारण ते मेल्कीसेदेकाच्या क्रमाप्रमाणे बनविले जातात; कारण एक लाख चव्वेचाळीस हजार मृत्यूची चव चाखणार नाहीत, किंवा मेल्कीसेदेकाप्रमाणे ते सदासर्वकाळ याजक आहेत.

“त्याच्या सामर्थ्याच्या दिवशी” प्रभू “आपल्या सामर्थ्याचा दंड सियोनमधून” पाठवील. त्याच्या राज्यांच्या—कृपा (न्याय्य ठरविणे) आणि गौरव (पवित्रीकरण)—अधिकार त्याच्या गौरवमय मुकुट धारण करणाऱ्यांवर ठेवण्यात आला

आहे, कारण ते त्याच्या राज्याचे प्रतिनिधित्व करतात. ते सियोनमधून पाठविले जातात, कारण सियोनचा अर्थ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाचे प्रतिनिधित्व करतो.

फरीशी एकत्र जमले असताना, येशूने त्यांना विचारले, म्हणाला, ख्रिस्ताविषयी तुम्हांला काय वाटते? तो कोणाचा पुत्र आहे? ते त्याला म्हणाले, दावीदाचा पुत्र.

तो त्यांना म्हणाला, मग दावीद आत्म्यात त्याला प्रभु असे कसा म्हणतो, असे म्हणताना, 'प्रभु माझ्या प्रभूस म्हणाला, तू माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांखाली पायपीठ करित नाही'? तर मग दावीद त्याला प्रभु म्हणतो, तर तो त्याचा पुत्र कसा आहे?

आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देऊ शकला नाही; आणि त्या दिवसापासून पुढे त्याला अधिक काही विचारण्याचे धाडसही कोणी केले नाही. मत्तय 24:41-46.

अल्फा आणि ओमेगा—आरंभ आणि समाप्ती—या दृष्टीने ख्रिस्ताशी दावीदाचे असलेले भविष्यवाणीपर नाते हे "line upon line" या पद्धतीचे प्रमुख नियम आहे; आणि तो नियम वादग्रस्त यहुद्यांना जितका समजू शकला नाही, तितकाच एखाद्या लाओदिकीया स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टालाही हे समजत नाही की मिडनाईट क्रायच्या संदेशाच्या काळात मिलेराइट्सचा इतिहास हाच तो काळ होता, जेव्हा अॅडव्हेंटिझमच्या तारुण्यात स्वर्गातील दव ओतले गेले होते. तुझ्या तारुण्याचे "दव" हे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांवर आहे, आणि त्याची शिंपण 9/11 पासून आरंभ झाली; आणि रविवारचा नियम हा "सामर्थ्याचा दिवस" आहे, जेव्हा उरलेले लोक मेल्कीसेदेकाच्या क्रमाप्रमाणे याजक म्हणून अभिषिक्त केले जातात.

लाओदिकीया येथील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या बुंध्यातून (लढाऊ मंडळी) फांदी (विजयी मंडळी) निघते; आणि यिथयाच्या मुळातून एक लाख चव्वेचाळीस हजार—हे त्याच्या सामर्थ्याच्या दिवशी लाटार्पण म्हणून उंचाविलेले गौरवशाली फळाची फांदी आहेत.

पुढील लेखात आपण या विचारांचा पुढे ऊहापोह करू.

"नीतिसूक्ते एक"

"१ एप्रिल, १८५० — 'लहान कळपाला.'

"प्रिय बंधूनों.—प्रभूने मला २६ जानेवारी रोजी एक दर्शन दिले, जे मी सांगत आहे. मी पाहिले की देवाच्या लोकांपैकी काही जड व सुप्तावस्थेत होते; ते केवळ अर्धवट जागे होते, आणि आपण आता ज्या काळात जगत आहोत त्याची त्यांना जाणीव नव्हती; तसेच 'घाण साफ करणाऱ्या झाडूसह मनुष्य' आत आला होता, आणि काही जण वाहून जाण्याच्या धोक्यात होते. मी येशूस विनवणी केली की, त्यांना वाचवावे, त्यांना आणखी थोडा अवधी द्यावा, आणि त्यांना त्यांचा भयंकर धोका दिसू द्यावा, जेणेकरून सर्वकाळासाठी फार उशीर होण्यापूर्वी ते तयार होतील. देवदूत म्हणाला, 'विध्वंस एक प्रचंड चक्रिवाताप्रमाणे येत आहे.' मी देवदूतास विनवणी केली की, ज्यांचे या जगावर प्रेम आहे, जे आपल्या मालमत्तेशी आसक्त आहेत, आणि जे त्यांच्यापासून स्वतःला विलग करून त्यांचा त्याग करण्यास तयार नाहीत—जेणेकरून दूतांना त्यांच्या मार्गावर पुढे जाण्यास, आणि आध्यात्मिक अन्नाअभावी नाश पावत असलेल्या भुकेल्या मेंढ्यांना आहार देण्यास मदत होईल—अशांवर दया करावी व त्यांना वाचवावे."

"ज्यावेळी मी वर्तमान सत्याच्या अभावामुळे बिचाऱ्या आत्म्यांना मरताना पाहिले, आणि जे काही लोक सत्यावर विश्वास ठेवतो अशी कबुली देत होते ते देवाचे कार्य पुढे नेण्यासाठी आवश्यक साधने रोखून धरून त्यांना मरू देत होते, ते दृश्य इतके वेदनादायक होते की ते माझ्यापासून दूर करावे अशी मी देवदूताला विनवणी केली. मी पाहिले की जेव्हा देवाच्या कार्यासाठी त्यांच्या मालमत्तेतील काही भागाची मागणी झाली, तेव्हा येशूकडे आलेल्या त्या तरुणाप्रमाणे [Matthew 19:16-22.] ते खिन्न होऊन निघून गेले; आणि लवकरच ओसंडून वाहणारा दंड त्यांच्यावरून जाईल व त्यांची सर्व संपत्ती वाहून नेईल, आणि मग पृथ्वीवरील मालमत्ता अर्पण करून स्वर्गात

खजिना साठविण्यास फार उशीर झालेला असेल.”

“त्यानंतर मी गौरवशाली उद्धारकर्त्याला पाहिले—सुंदर व मनोहर—की त्याने गौरवाच्या प्रदेशांचा त्याग केला आणि या अंधाऱ्या व एकाकी जगात आला, आपले अमूल्य जीवन अर्पण करण्यासाठी व मरण्यासाठी, म्हणजे धर्मीने अधर्मीसाठी. त्याने क्रूर उपहास व फटके सहन केले, विणलेला काट्यांचा मुकुट धारण केला, आणि बागेत रक्ताचे मोठमोठे थेंब घामासारखे गाळले; त्या वेळी संपूर्ण जगाच्या पापांचे ओझे त्याच्यावर होते. देवदूताने विचारले, ‘कशासाठी?’ अरे, मी पाहिले आणि जाणले की ते आमच्यासाठी होते; आमच्या पापांसाठी त्याने हे सर्व दुःख भोगले, जेणेकरून आपल्या अमूल्य रक्ताद्वारे तो आम्हाला देवाकडे मुक्त करून आणील.”

“त्यानंतर पुन्हा माझ्यासमोर ते लोक उभे करण्यात आले, जे नाश पावणाऱ्या आत्म्यांना सत्य पाठवून त्यांना वाचविण्यासाठी या जगातील संपत्तीचा त्याग करण्यास तयार नव्हते; त्या वेळी येशू पित्यापुढे उभा राहून, त्यांच्यासाठी आपले रक्त, आपले दुःखभोग आणि आपला मृत्यू यांची विनवणी करीत होता; आणि देवाचे संदेशवाहक प्रतीक्षेत होते, त्यांना जीवनरक्षक सत्य घेऊन जाण्यास सिद्ध होते, जेणेकरून त्यांच्यावर जिवंत देवाचा शिक्का मारला जावा. वर्तमान सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करणाऱ्यांपैकी काहींसाठी, देवाने त्यांना कारभारी म्हणून सांभाळण्यासाठी उसने दिलेले, देवाचेच धन संदेशवाहकांच्या हाती देण्याइतके थोडेसेही करणे कठीण होते.”

“मग दुःखभोग करणारा येशू, ज्याचे बलिदान आणि प्रेम इतके गहिरे होते की त्याने त्यांच्यासाठी आपले जीवन दिले, तो पुन्हा माझ्यासमोर उभा करण्यात आला; आणि मग जे स्वतःला त्याचे अनुयायी असल्याचे जाहीर करीत होते, ज्यांच्याकडे या जगातील संपत्ती होती, आणि तारणाच्या कार्यास सहाय्य करणे ही किती मोठी गोष्ट आहे असे मानत होते, अशांच्या जीवनांकडे माझे लक्ष वेधण्यात आले. देवदूत म्हणाला, ‘असे लोक स्वर्गात प्रवेश करू शकतील काय?’ दुसऱ्या देवदूताने उत्तर दिले, ‘नाही, कधीही नाही, कधीही नाही, कधीही नाही. जे पृथ्वीवरील देवाच्या कार्यात स्वारस्य दाखवत नाहीत, ते वर मुक्तीच्या प्रेमाचे गीत कधीही गाऊ शकणार नाहीत.”

“मी पाहिले की देव पृथ्वीवर करीत असलेले झपाट्याचे कार्य लवकरच नीतिमत्त्वात संक्षिप्त केले जाईल, आणि वेगवान दूतांनी विखुरलेल्या कळपाचा शोध घेण्यासाठी आपल्या मार्गाने तातडीने पुढे निघाले पाहिजे. एका देवदूताने म्हटले, ‘सर्वच जण दूत आहेत काय? नाही, नाही, देवाच्या दूतांकडे एक संदेश आहे.”

“मी पाहिले की, देवाच्या कार्यास अडथळा आला होता आणि देवाकडून कोणताही संदेश नसताना प्रवास करणाऱ्या काही लोकांमुळे त्याचा अपमान झाला होता. अशा लोकांना त्यांनी ज्या प्रत्येक डॉलरसाठी प्रवासात खर्च केला आहे, जिथे जाणे हे त्यांचे कर्तव्य नव्हते, त्याबद्दल देवापुढे हिशेब द्यावा लागेल; कारण ते धन देवाच्या कार्यास सहाय्यक ठरले असते, आणि त्याच्या अभावी आत्मे आध्यात्मिक अन्नाच्या कमतरतेमुळे उपाशी राहिले व मृत्यू पावले, जे देवाने बोलावलेले व निवडलेले दूत, जर त्यांच्याकडे साधने असती, तर देवाकडून त्यांना देऊ शकले असते.”

“पराक्रमी हालचाल सुरू झाली आहे, आणि ती पुढे चालूच राहील; आणि जे सत्याकरिता दृढपणे धरून ठेवण्यास व अढळपणे उभे राहण्यास, तसेच देवाकरिता आणि त्याच्या कार्याकरिता बलिदान करण्यास इच्छुक नाहीत, ते सर्व बाहेर झटकले जातील. देवदूत म्हणाला, ‘तुम्हाला वाटते काय की कोणालाही बलिदान करण्यास बाध्य केले जाईल? नाही, नाही. ते स्वेच्छेचे अर्पण असले पाहिजे. ते शेत विकत घेण्यासाठी सर्वस्व लागेल.’—मी देवाला त्याच्या लोकांना वाचविण्याची विनवणी केली; त्यांपैकी काही क्षीण होत होते व मरत होते.”

“मी पाहिले की ज्यांच्याकडे आपल्या हातांनी परिश्रम करण्याची ताकद आहे आणि त्या कार्याला आधार देण्यास मदत करण्याची क्षमता आहे, ते त्या ताकदीबद्दल तितकेच जबाबदार आहेत, जितके इतर लोक त्यांच्या मालमत्तेबद्दल होते.

“मग मी पाहिले की सर्वशक्तिमान देवाचे न्याय वेगाने येत होते. मी देवदूताला विनविले की त्याने आपल्या भाषेत लोकांशी बोलावे. तो म्हणाला, ‘सिनाय पर्वतावरील सर्व गर्जना व विजांचा कडकडाटदेखील, जे देवाच्या

वचनातील सरळ सत्यांनी हलत नाहीत त्यांना हलवू शकणार नाहीत; तसेच देवदूताचा संदेशही त्यांना जागृत करू शकणार नाही.” Review and Herald, April 1, 1850.